

zijn gedrongen, herinneren, hoe van de gereformeerde, wiens graaf Prof. Greijns was in 1917 of van „Friesch

de jaargang, no. uniformiteit der

opgekomen van rijk behoort: aede aangeduid onderscheiden erk des Heeren che kerk in op g of handelwijseerde, en heeft e inrichting dan zonder dat ook aarlijk zijn van soewel zij hare deelden.

ijwize van plu sprekt in Art. i dieneengevolge ltmagtheid der hier gehandeld denkbeld van ot dat van ware ewezen, dat het ktteristiek (ken de uitdrukking in de plaats valse kerk; eerste ver veelvormigheid) vartu, en laat et bij de tegen aat over het gewag gemaakt den term plu de vraag naar t beantwoorden t de spreekwijze denken aan, of atstaf) uit, zo sprake kan zijn, gansch anderen an een roos, en mum. Hoe ver van één zeldte ren, dat de ehoort gelijk vorm moeten twt iemand een n anderen vorm burman? Juist ntsstaat te huizen alle pedschen indruk rm is daar te

it alzo niet het in gemeten be

g denkbeld als

ig opkomen, dat s, iets heerlijks, dien, maar toe te treuren heeft, moet.

g van waar en n maastaf ge n maastaf; en oriteit heeft, ge, doch die aan welken goed aan welken iets veroordeels inner het daar

Er moet, be chheid is geen k zoo nog goed eerdheid, engende met de e over het goed erk te spreken, tusschen ware ware kerk de n, of zij zich in wat leer en in blijven beant

oord inzake leer

le pluriformiteit stellen van die n inderdaad in lidenis. Dan bled der kerk i van waar en ilige Schrift en aringswijze der re uitgesproken, kwam, tot welke individuele of zich dan of bij en voegen. Van erband met een geven, zou dan min als er dan moeren of blijven n door Gods t een kerk zo

Schuld en tucht met een kerk. r. Heel de kwes

de van breuke met een kerk om den wille van Gods Woord zou dan niet bestaanbaar zijn. „Her

vorming“, „Separatie“, „Doelantie“ waren daarmede geoordeeld.

De leer van de pluriformiteit der kerk zou dus, als zij gesteld werd in de plaats van die der ware of valse kerk, wegnemen het denkbeeld van het mogelijk zondige of openbaringswijze der kerk. Dan viel het begrip van het normatieve (behoorende, plichtmatige) en Schriftuurlijke uit. Het behooren tot deze kerk, of tot die andere, werd dan een adaphoron (een zaak welke er wezenlijk niet toe doet), waarbij men een keuze kon doen naar persoonlijk beloven, en waarbij van strijdigheid met den

tsch der Heilige Schrift nimmer gerept mocht worden.

Alzo kan de leer van de ware en valse kerk niet vervallen, om vervangen te worden door die van e pluriformiteit der kerk. Zoover deze laatste recht aan bestaan heeft, kan dit nooit anders wezen dan ij de ware kerk; zoodat ten aanzien van een kerk

erst de bealssing behoort te vallen, of zij als ware erkend mag worden.

— In andere vraag is natuurlijk, of nu een kerk, als ware kerk erkend moet worden, ook in abso

n of volstrekt zin waar is, d. i. gansch geen ementen bevat van de valse kerk; en

arentegen een kerk, die als vals gekenschetst oet worden, in het geheel geen elementen in zich

veest van de ware kerk, en dus in algeheelen omvang in in elk opzicht vals is. Dat raakt de kwestie van het betrekkelijke.

Daarmede hangt weer deze andere vraag samen, hoe groot eventueel (bij mogelijk geval) het procent aan elementen der valse kerk bij een kerk zou kunnen zijn, zonder dat breuke met haar naar de Heilige Schrift plichtmatig werd; en wanneer wat zich als kerk aandient, verlaten moet worden vanwege het te hooge gehalte aan elementen der valse kerk. Hieromtrent geeft art. 29 onzer Belijdenis genoegzame aanwijzing.

Tot zoover het artikel.

Volgende week komt het debat met Dr. Ruizer aan de beurt.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

ie van breuke met een kerk om den wille van Gods Woord zou dan niet bestaanbaar zijn. „Her

De leer van de pluriformiteit der kerk zou dus, als zij gesteld werd in de plaats van die der ware of valse kerk, wegnemen het denkbeeld van het mogelijk zondige of openbaringswijze der kerk. Dan viel het begrip van het normatieve (behoorende, plichtmatige) en Schriftuurlijke uit. Het behooren tot deze kerk, of tot die andere, werd dan een adaphoron (een zaak welke er wezenlijk niet toe doet), waarbij men een keuze kon doen naar persoonlijk beloven, en waarbij van strijdigheid met den

tsch der Heilige Schrift nimmer gerept mocht worden.

Alzo kan de leer van de ware en valse kerk niet vervallen, om vervangen te worden door die van e pluriformiteit der kerk. Zoover deze laatste recht aan bestaan heeft, kan dit nooit anders wezen dan ij de ware kerk; zoodat ten aanzien van een kerk

erst de bealssing behoort te vallen, of zij als ware erkend mag worden.

— In andere vraag is natuurlijk, of nu een kerk, als ware kerk erkend moet worden, ook in abso

n of volstrekt zin waar is, d. i. gansch geen ementen bevat van de valse kerk; en

arentegen een kerk, die als vals gekenschetst oet worden, in het geheel geen elementen in zich

veest van de ware kerk, en dus in algeheelen omvang in in elk opzicht vals is. Dat raakt de kwestie van het betrekkelijke.

Daarmede hangt weer deze andere vraag samen, hoe groot eventueel (bij mogelijk geval) het procent aan elementen der valse kerk bij een kerk zou kunnen zijn, zonder dat breuke met haar naar de Heilige Schrift plichtmatig werd; en wanneer wat zich als kerk aandient, verlaten moet worden vanwege het te hooge gehalte aan elementen der valse kerk. Hieromtrent geeft art. 29 onzer Belijdenis genoegzame aanwijzing.

Tot zoover het artikel.

Volgende week komt het debat met Dr. Ruizer aan de beurt.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

K. S.

voor, die zijn schapen leidt. Medewerkers wat de voorzide der kalenderbladzijde betreft zijn De J. J. Berends, De N. Buffings, De J. Gispens, De J. Mulder, De S. J. Popma, wat aangaat de achterzijde de heeren H. Kingmans, W. B. Krouze, P. de Zeeuw.

Als premieboek wordt verkrijgbaar gesteld „Als een veldhoen op de bergen“, een verhaal uit den Spaanschen tijd (176 blz.) door H. Kingmans.

Zondagsschooluitgaven van G. F. Callenbach te Nijkerk.

Een weelde voor het oog!

De eerste gedachte is: hoe zijn onze kinderen bevoorrecht!

Alles wordt gedaan, om hun vreugde te bereiden; pakkende verhalen, leuke illustraties, mooie uitvoering van papier en druk en band; schrijvers en uitgever werken samen in de grootste harmonie, om den kinderen iets werkelijk goeds en schoons te geven!

Ruim 40 boekjes liggen voor ons, waarvan er verscheidene den naam van boeken mogen dragen. Voor alle leeftijden van de Zondagsschoolkinderen is er keuze, alzo van 5 tot 12 jaar. Dus men kan maar uitzoeken! En dat geldt dan nog alleen de nieuwe boekjes; in den catalogus vinden wij meer dan 230 nummers.

De „dikkeren“ boekjes blijven niet bij den leeftijd van 12 jaar staan; zij kunnen ook nog heel best aan jongens en meisjes van 15, 16 jaar worden gegeven, en zij zullen er wát bij mee zijn! Zelfs durven wij nog verder gaan en zeggen, dat ouderen ze ook niet versmaden zullen.

Voor de kleintjes is b.v. „Zoo'n kleine broer“ door Jeanne Marie; de lettergrepen der woorden zijn gescheiden, zoodat het boekje gemakkelijk te lezen is; de plaatjes móeten pakken; de leesstof is kinderlijk, niet flauw, maar goed.

„Dikkere“ brief door Netty Faber is ook voor de kleinen, maar die reeds beter lezen kunnen; het formaat is hetzelfde als bij het vorige genoemde boekje; ook hier zijn de tekeningen weer heel best; de kinderen zullen ervan smullen. De toon wordt goed gegrepen; vooral moeder weet hoe het moet.

De 21ste druk van Hesba Stretton's „Jessica's eerste gebed“ is ook erbij; in onze jeugd lezen wij het reeds; een beetje wonderlijk misschien, maar het thema van het wonder komt heel veel voor in deze boekjes; en dat mag ook wel, als het niet te opzettelijk wordt.

Gaarne gingen wij den heelen stapel door, doch dat is niet noodig. Wij kunnen slechts dringend opwekken, om toch met haastigen spoed de „Winterbloemen“ aan te vragen, den catalogus goed te lezen, en dan met nauwkeurigheid te kiezen.

Callenbach heeft met de traditie der „roode ruggen“ gebroken en de boekjes hebben erbij gewonnen. In Mei van dit jaar bestond de firma 80 jaar, en nu heeft de uitgever in zijn Zondagsschoolboekjes van dit jaar iets heel bijzonders willen geven, voorzover dit van hem afhangt, en wij dunkt, dat ieder zal moeten toestemmen, dat hij daarin ten volle geslaagd is!

Hulde aan de 80-jarige firma, die jong blijft met de kinderen!

Dank aan God, die Callenbach in staat gesteld heeft en ook dit jaar weer in staat stelt aan onze kinderen goede, Christelijke lectuur te geven, welke den smaak veredelt en het hart tot zegen kan zijn.

Onze aanbeveling hebben deze Kerstboekjes niet noodig, maar wij kunnen verzekeren, dat ons hier iets bijzonders wordt geschonken. Critiek blijft altijd te geven, natuurlijk, maar dat weet men wel; de onderwijzers en onderwijzeressen zullen zelf zoo wijs zijn, eerst de boekjes door te lezen en zoo tot een zelfstandige keuze te komen; en ze zullen van het lezen zelf genieten.

Wij benadrukken deze uitgaven en wij verbliden ons.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

uitdrukking. En de andere, dat „moeder gestorven was“ (de kerk der Reformatie) is het eveneens; want de schrijver zelf beweert, zeer terecht, dat moeder leeft. Volkomen terecht (Zondag 21).

We hebben het boek van De Bos met groote belangstelling gevolgd. Helder en onderhoudend vertelt hij de geschiedenis der kerk van Assen, en menige bijzonderheid heeft — vooral in zooverre het den tijd van 1834 betreft, — ook algemeen belang. De Bos citeert volgend spotliedje:

Albert Brommer, Jaopie Nijenhuis,
Mijnties Niene, Gerbens Dine,
Meermans Fij,
Lutt' Jan kómp er ook nog bij.

„Dit liedje“ — aldus de schrijver — „diende om aan te geven, wat voor soort menschen er tot de 'separatisten' behoorden: kreupelen, lammen en zonderlingen...!“

We vernielden nog de fraaie foto's, die in het boek van 178 blz. opgenomen zijn. Dit goedgeschreven werk, dat voor allen, die aan Assen verbonden zijn en ook voor alle gereformeerden, die den tijd der Scheiding willen kennen, veel interessants geeft, beveel ik gaarne ter lezing aan.

K. S.

„Binnen de Paleispoorten“, door Anna Pierpont Sivier.

Uitg. van de N.V. Drukkerij Edecca te Hoorn.

De drukkerij Edecca te Hoorn wil voor uiterst geringen prijs goede lectuur onder de menschen brengen. Wij meenen, dat de drukkerij in haar nummers 3 en 4 uitstekend geslaagd is. In deze twee nummers wordt ons een verhaal gegeven uit den tijd van Nehemia, waarin deze de eerste plaats inneemt. In het eerste deel zijn wij in het paleis te Susa, in het tweede deel maken wij den opbouw van de muren van Jeruzalem mee. Het verhaal is gegrond op de ontdekkingen, die in den loop der jaren door oudheidkundigen in het vroegere Susa zijn gedaan; de bekwaame schrijver geeft ons dan ook een zeer duidelijk beeld van het leven van koning Artaxerxes; de titel: „Binnen de paleispoorten“ is zeer juist. Minder juist wordt de titel in het tweede deel, als wij allerlei avonturen in Kanaän en Jeruzalem beleven; maar ook dit deel is zeer de moeite waard om te lezen. Van harte kan niet alleen het streven van Edecca worden aanbevolen, maar ook dit tweedeelige boek zelf, dat voor enkele dubbeltjes te verkrijgen is.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.

J. D. W.